

Krumvířský

zpravodaj

3/2014

v tomto čísle:

- Slovo starosty
- Přípravy Kraje beze stínu 2015
- Koncert VS Ondráš
- Školáček
- Z činnosti spolků
- Na cestách - Barma
- Hody
- Westernové závody
- Z historie – Do lampe
- Víte, že...
- Společenská kronika

Vozatajské a westernové závody

Slovo starosty

Vážení občané,
protože v říjnu tohoto roku končí volební období 2010 – 2014 chtěl bych v krátkosti shrnout, co se za tuto dobu podařilo v naší obci opravit nebo vybudovat.

V roce 2011 se vybuďovala kanalizace v hodnotě asi 90.000 Kč pro rodinné domy v nově vznikající ulici „Za humny“. Tato část kanalizace zapadá do celkového konceptu odkanalizování celé lokality. Vybudování dalších inženýrských sítí jako je plynovod, vodovod, kanalizace, silnice, veřejné osvětlení a rozhlas se uskutečnilo v lokalitě nové výstavby „U Kunštátu“ pro 21 rodinných domů a také pro stávající domy v přilehlé oblasti. Investiční výdaje na tuto rozsáhlou výstavbu činily 6.834 249 Kč.

V tomto volebním období se také vybuďovalo dětské hřiště v areálu národopisného stadionu v celkové hodnotě 606.524 Kč. Náklady na výstavbu byly financovány částečně z dotací z ministerstva pro místní rozvoj, které činily skoro 400.000 Kč. V rámci zvyšování bezpečnosti silničního provozu jsme pořídili osvětlení dvou přechodů pro chodce (u MŠ a u OÚ).

Oprava komunikace po vybudování kanalizace u „Bytovek“ se uskutečnila v roce 2012. V tomto roce se prodloužila kanalizace

u víceúčelového hřiště a také se opravilo vyústění obecní kanalizace „Na Čistém“ celkem asi za 315.000 Kč.

Rekonstrukce se dočkalo sociální zařízení a kuchyně v kulturním domě. Cena za tuto akci činila asi 310.000 Kč. Dále se pořídilo malé dětské hřiště pro děti v místní části „Na Statku“ za asi 65.000 Kč.

V nové ulici „U Kunštátu“ se vybuďovalo veřejné osvětlení a rozhlas v hodnotě asi 340.000 Kč. Na základě požadavků občanů o vznik místního muzea zakoupila obec dům číslo popisné 213 za 450.000 Kč. Zde je v současné době muzeum, kde občanské sdružení Spolek pro Muzeum pořádá různé kulturní akce a výstavy. Také se položily nové chodníky „Na drahách“ asi za 520.000 Kč.

V roce 2013 jsme požádali Krajský úřad Jihomoravského kraje o dotaci na pořízení nového územního plánu obce (ÚPO). Cena za pořízení ÚPO byla asi 370.000 Kč, z čehož dotace činila asi 110.000 Kč.

V ulici „Pod humny“ se při příležitosti výstavby nové elektrické sítě nízkého napětí vybuďovalo nové veřejné osvětlení za 265.000 Kč a místní rozhlas v ceně asi 215.000 Kč.

Dále proběhla oprava kanalizace a provedení odvodňovacích opatření „Na Kopci“ u domu č.p. 108, opravy dešťových vpustí a čištění

kanalizace tlakovým vozem v celkové hodnotě asi 290.000 Kč.

Nakoupil se také nový travní traktor na údržbu veřejné zeleně za asi 85.000 Kč.

Proběhlo zateplení stropní konstrukce budovy obecního úřadu za 115.000 Kč. Jako v předcházejícím roce se odstranily staré chodníky a vybuďovaly se nové od parčíku naproti kostela až na konec obce směrem na Klobouky, asi 600.000 Kč.

V letošním roce se opět vypsalo výběrové řízení na rekonstrukci chodníků od parčíku naproti kostela po obecní úřad, u „sokolovny“ a u hasičské zbrojnice za asi 980.000 Kč.

Dále jsme podali žádost o 90 % dotace ze Státního fondu životního prostředí na nákup vozu „Multicar“ s nástavcem na zametání místních komunikací a sklápěcí korbou v celkové hodnotě asi 4.400.000 Kč.

Další žádost, kterou jsme také v letošním roce podávali, je na rekonstrukci tenisového a víceúčelového hřiště, která je vyprojektována na asi 3.000.000 Kč. Doufám, že budou obě žádosti úspěšné a podaří se nám tak zrealizovat naše záměry.

Na hřbitově se pomocí asfaltového nástřiku opravil povrch asfaltové komunikace a stejnou metodou se opravily také komunikace po celé obci za asi 250.000 Kč.

Jaroslav Komosný

KRAJ BEZE STÍNU 2015

I když letošní rok je pro festival Kraj beze stínu rokem odpočinkovým, programová a organizační rada nezahálí a pilně se připravuje na 29. ročník, který se bude konat v termínu 13. – 14. června 2015. Kromě práce na samotném programu festivalu pracujeme především na marketingu a také se snažíme sehnat potřebné finanční prostředky prostřednictvím dotací, grantů a sponzorských darů.

Jak jsme již zmiňovali v minulém čísle zpravodaje, vznikl nový grafický manuál pro Kraj beze stínu, který zahrnuje návrhy všech potřebných tiskovin, jako jsou plakáty, tištěné programy, vstupenky, propagač-

ní brožury, reklamní bannery atd. Ústředním motivem všech materiálů je malovaný krojovaný pár a okraje vždy zdobí krajka s lidovými motivy. Barvy byly zvoleny podle lidové architektury Hanáckého Slováčka, bílá a modrá. V současné době jsou vytištěny nové propagační brožury Kraje beze stínu a jsou k dispozici na obecním úřadě. Tam také naleznete avizované krojové pexeso složené z jednotlivých dílů krumvířského kroje. Tyto nové propagační materiály jsme rozvezli i do turistických informačních center regionu.

A co se týká samotného programu, již teď Vám můžeme prozradit,

na co se můžete v příštím roce těšit. Sobotní program zahájíme odpoledne oblíbenou ochutnávkou vín několika vinařství z Krumvíře a okolí. K tomu bychom rádi pozvali stejně jako v minulém roce náš mužský sbor a navíc ještě mužáky z Morkůvek a cimbálovou muziku Strunka, která by návštěvníky naladila na správnou notu před hlavním programem. Ten začne v podvečerních hodinách a bude se skládat ze dvou prolínajících se částí – soutěže o nejlepšího verbíře Hanáckého Slováka za doprovodu CM Šmytec a přehlídky cimbálových muzik tentokrát s názvem „U sousedů“. Za sousední regi-

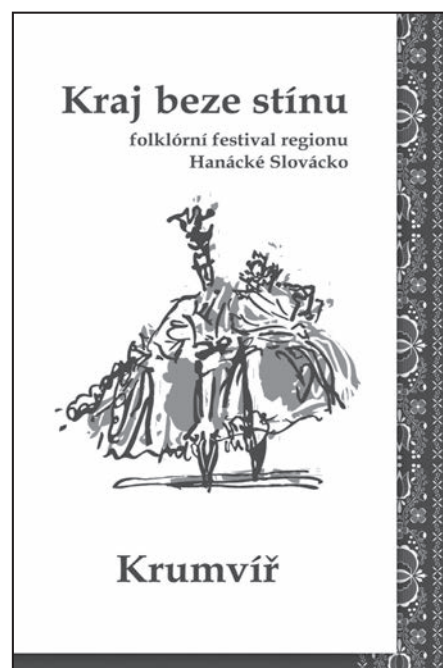
on Brněnsko přislíbili účast Gajdoši Brno, za Podluží CM Slovácko mladší z Mikulčic a za Kyjovsko mladá cimbalová muzika Friška z Kyjova. Program zahájí domácí Vonica. Po skončení programu bude následovat beseda u cimbalu se školou lidových tanců, která měla v minulém roce překvapivý úspěch.

V neděli dáme nejdřív prostor těm nejmenším v dětském programu, který bude obsahovat od každého něco. Mimo další dětské soubory zde vystoupí krumvířská Pantlička. Dále bude následovat novinka festivalu, prezentace vesnice Hanáckého Slovácka. Jako první se nám představí Ždánice a byli bychom rádi, kdyby odstartovaly první díl seriálu, který bude inspirací pro další obce a města regionu. Hlavním bodem druhého dne Kraje beze stínu bude program s pracovním názvem „obilí“, do kterého budou zapojeny folklorní soubory dospělých i dětí, pěvecké sbory a cimbalové muziky. Do to-

hoto projektu se zapojili Hanýsek ze Šakvic, Salajka a pěvecké sbory z Dambořic, SK Hrozen z Velkých Bílovic, NS Pálava z Mikulova a další. Konec festivalu bude patřit tradičně velkému hostu, který bude tentokrát z Valašska.

Ani příští rok nebude na Kraji beze stínu chybět doprovodný program v podobě řemeslného jarmarku, na který chystáme také něco nového. Jednou z novinek bude dílna, kde si budou moci kreativní návštěvníci festivalu vytvořit pomocí razítek s lidovými motivy originální tričko, taštičku, šátek apod. Druhá novinka s názvem „Obilný dvůr“ bude souviset s hlavním tématem slavností a bude určená především dětem. Děti si zde budou moci prohlédnout různé druhy obilí a produkty z něj, zasoutěžit si nebo vyzkoušet, jak těžkou práci s obilím měli naši předkové.

Průběh příprav můžete průběžně sledovat na internetových stránkách Kraje beze stínu a hlavně také na Facebooku. V případě jakýchkoliv

nápadů nebo připomínek k festivalu nás neváhejte oslovit.

*Za programovou a organizační radu KBS
Kristýna Vlasáková*

1. ženský sváteční vlíhák
2. dívčí sváteční sukně
3. plátěný límec (pás) s vyšívanou mašlí
4. detail zdobení dívčí kordule
5. detail výšivky svátečních pánských kalhot
6. mužská kordula
7. mužský kožuch
8. stárkovské hodovní spony
9. detail dívčí malované mašle
10. ženský pracovní kroj
11. stárkovské hodovní fedro - znak stárka
12. mužský kabátek - lajbl
13. ženský sváteční šátek
14. mužský kabátek - lajbl
15. detail zdobení ženské kordule
16. mužská pracovní zástěra
17. ženská pracovní jupka
18. dívčí rukávce s podvazadlem
19. dívčí vyšívaný kapesník
20. dívčí věnec a detail krejzlu
21. ženský kožíšek - kacabaja
22. sváteční šátek se zdobením, detail kabátku - marinky
23. mužský sváteční řemeň
24. stárkovská hodovní kasička
25. stárkovský klobouk - guralák s voniců
26. hodovní klobouk - guralák a džbán sklepníka
27. stárkovské hodovní juchačky
28. mužské mašle - vazačky
29. sváteční zimní šátek s vyšíváním
30. dívčí boty - sametky
31. mužský klobouk
32. šátek - turečák vázaný „na rožky“

Obecní úřad v Krumvíři a organizační rada festivalu Kraj beze stínu Vás zve
na vystoupení

Vojenského uměleckého souboru Ondráš

„ŽIVÁ KRONIKA“

Vystoupení se uskuteční 29. listopadu 2014 v Kulturním domě v Krumvíři. Začátek
v 19:30.

Prodej vstupenek pouze na místě od 18 hod.

Od 18 hod proběhne v kulturním domě také výstava věnovaná
plukovníkovi Jaromíru Foretníkovi.

Občerstvení zajištěno.

Mateřská škola

Opět už je v naší mateřské škole slyšet dětské štěbetání, smích i poplávání. Ale to my známe a společně zvládneme. V tomto školním roce má MŠ opět Zelenou a Žlutou třídu, máme zde 16 předškoláků. S dětmi pracují čtyři pí učitelky, i když na kratší úvazky.

Provoz mateřské školy je od 6.30 do 16 hod. Dětem nabízíme tyto mimoškolní aktivity: Angličtina pro předškoláky a Hudebně pohybové hry. Také se věnujeme dětem se špatnou výslovností, ve spolupráci se Speciálním pedagogickým centrem Hodonín. S dítětem pracujeme na základě návštěvy paní logopedky u nás. Řeč dítěte je důležitá pro rozvoj a zvládnutí náročných povinností dítěte, zejména při nástupu do základní školy. Věnujte prosím pozornost tomu, jak Vaše dítě mluví, hodně si s ním povídejte a vyžadujte po něm, aby vyslovovalo správně.

Opět také soutěžíme ve sběru starého papíru, celoročně ve sběru

sušené pomerančové a citrónové kůry a vršků z PET lahví. Připravujeme společně se školou různé akce, návštěvu divadla v Brně apod.

Vytvořili jsme si dlouhodobé projekty a těmto tématům se věnujeme průběžně celý rok:

Dopravní výchova – jezdím a chodím po ulici bezpečně.

Ekologická výchova – Jak se mění příroda v ročním období – vycházky a pozorování Chráněné přírodní rezervace.

Výchova ke zdraví – zdravé zuby /dítě si v MŠ čistí zuby/, bezpečný internet, kouření je nebezpečné, drogy – co to je?, ekologická výchova, sportování – plavání, lyžování, zimní hry.

Mateřská škola je zapojena do projektu Mléko do škol – přihlášené děti mohou odebrat za dotovanou cenu krabičku mléka 250 ml., neochucené nebo s příchutí, které si nosí domů. Podmínkou je přítomnost dítěte v MŠ.

Celé Česko čte dětem – jsme zapojeni do celostátního projektu, v MŠ čteme dětem, seznamujeme je s knihami, s prací spisovatelů a ilustrátorů.

Pro předškoláky máme od 2. pololetí půlroční projekt Budu školák – jednou týdně chodíme s dětmi pracovat do školy.

Také se zapojujeme do různých výtvarných soutěží.

V MŠ je vytvořena dlouhodobá tradice: Narozeninový den - pokud se rodič zapojí, přinese dítě bonbonky a my oslavenci společně zazpíváme, popřejeme a dostane i hloba. Děti si umí krásně podat ruku a formulovat přání kamarádovi ve třídě.

Pro rychlejší a pohodlnější komunikaci při omlouvání nepřítomnosti dítěte v MŠ připomínáme emailovou adresu: mskrumvir@seznam.cz a nové mobilní číslo pro MŠ: 773 867 006

*Báňová Jana
vedoucí učitelka MŠ Krumvíř*

Základní škola

Zahájení školního roku

Dne 15. října 2014
pořádá ZŠ a MŠ Krumvíř

SBĚR TŘÍDĚNÉHO PAPÍRU A KARTONU

u ZŠ od 13.30 do 17.00 hodin.
Podpořte své děti v ekologickém soutěžení.

Pozvánka

na „Mikulášské nadělování“,

které pořádá ZŠ a MŠ Krumvíř
dne 6. 12. 2014 v sále kulturního domu.
Na akci přijde samozřejmě čert
a Mikuláš s andělem,
děti si také se svými rodiči zatančí, zazpívají
a vyrobí si dárečky.

Činnost Českého zahrádkářského svazu – Sdružení vinařů Krumvír

Začátkem srpna se nám podařilo před vinařským domem postavit konstrukci na zastřešení venkovního prostoru, a to těsně před uskutečněním zatím největší akce v novém objektu. Dne 16. srpna jsme poskytli vinařský dům na žádost Územní rady Břeclav zájezdu zahrádkářů z Trnavy. Byl naplánován celodenní program v okolí Klobouk, ale z důvodu zpoždění autobusu se některé části vynechaly. Také závěrečný večer se proto zkrátil na polovinu plánovaného času. Pro slovenské přátele jsme připravili jako hlavní chod vepřový guláš, paní Hana Dršková přivezla z Klobouk moravské koláče a samozřejmě jsme to doplnili vínem od místních vinařů. K tanci a poslechu nám zahrál na klávesy pan Pospíšil z Dambořic, což přispělo ke sblížení s účastníky zájezdu. Na příští rok jsme dostali na oplátku pozvánku do Trnavy.

Na krumvířských hodech jsme pomohli s obsluhou šenku, k tomu jsme darovali 50 litrů vína z Josefského koštu.

Opět máme patronát nad hlídáním společných vinic. Už teď se

někteří vinaři ozvali, že termín započítání hlídání je pozdě. Když se začátkem srpna pořádala schůzka, kde se termín určoval, sešlo se z šedesáti vlastníků vinic jen deset. Příště by se měli kritikové této porady zúčastnit a mohlo se začít hlídat dříve.

Z důvodu deštivého počasí se rozšiřuje na hroznech šedá hniloba, což nás nutí k dřívějšímu vinobraní. Přeji všem vinařům, ať se úroda včas a v dobré kvalitě sklídí a podaří se z ní vyrobit kvalitní víno.

Také bychom chtěli oznámit všem občanům, že vinařský dům je možné si předem zamluvit k pořádání rodinných a jiných oslav, akcí. Zájemci se mohou vždy s dostatečným předstihem hlásit u pana Lubomíra Lexy (v případě jeho nedostupnosti u pana Antonína Konečného), aby se nestalo, že už bude mít objekt zamluvený někdo jiný.

Karel Rozsypal

DFS Pantlička

Dětský folklórní soubor Pantlička po prázdninách opět začíná! Pravidelné schůzky se konají vždy v úterý od 17. 00 hod. v kulturním domě. Všichni zájemci bez ohledu na věk jsou srdečně vítáni. Obzvláště rády bychom mezi sebou konečně uvítaly nějaké chlapce!

V srpnu letošního roku oslavilo naše občanské sdružení 5 let své existence.

Nechceme zde jmenovat všechny akce, které jsme udělali. O nich si můžete přečíst na našich webových stránkách nebo na Facebooku. Vzpomeňme alespoň ty největší, které přispěly ke kulturnímu životu obce. První vlaštovkou byl společný koncert Jiřího Zonygy a Alenky Knoflíčkové, který také Alenka převážně zorganizovala.

Ve druhém roce své existence jsme se věnovali „Sjezdu rodáků a přátel Krumvíře“. A v kuloárech se proslýchá, že bychom jej měli v roce 2016 zopakovat! Tak snad nezůstaneme jenom u přání.

V dalším roce jsme na sebe vzali organizaci folklorního festivalu „Kraj beze stínu“. Snad pro všechny z nás zůstane nezapomenutelné „Otevírání lázeňské sezony“, na které jsme v letošním roce navázali vzpomínkovou akcí „Krumvíř válečný“. Ke krásným zážitkům patřil bezesporu i koncert k narozeninám Zdeňka Šmukaře nebo Česká mše vánoční. Zrealizovali jsme instalaci dřevěného řezbovaného kříže na novém hřbitově.

Od roku 2013 jsme vlastníky muzea. To byl náš sen i cíl všeho snažení. Za exponáty musíme především poděkovat velké většině z vás, jejich počet zvolna atakuje první tisícovku. Je nám jasné, že všechny najednou nemůžeme vystavit. I tak pomalými kroky postupujeme k vybudování stálých expozic venkovského života, zatímco se bavíme tematickými výstavami, jako bylo „Jak se lehávalo“, „Knedlíčky naší babičky“ nebo nejnovější výstava spodniček „Co má stárka pod sukňama“. Financování není vždy jednoduché, ale máme několik svých stálých partnerů, kterým moc děkujeme.

Začali jsme tři, nyní máme v rámci projektu vytvoření chráněného místa i stálou pracovní sílu. Nafotili jsme kalendář, několikrát reprezentovali obec na veletrhu cestovního ruchu, vydali dvoje vlastní noviny i knížku „100 let Bartolomějských hodů“, natočil se díl Folkloriky...

Za dobu existence jsme spolupracovali především s OÚ (který se z části podílí i na našem financování), s památkáři, laickými i profesionálními muzei, folklorními soubory z okolí, ZUŠ Klobouky, Betlémem, MěVG Klobouky, organizačním výborem Kraje beze stínu, ZŠ Krumvíř, hasiči, našimi mužáky, Jihomoravskou komunitní nadací, s mnoha ochotnými a nezištnými lidmi a v neposlední řadě i DFS Pantlička. Máme např. svoji dvorní fotografku, grafičku, restaurátora, tiskárnu, řezbáře, „medaře“, odbornou poradkyni i právničku (a třeba taky vojsko)! Někdy pořádáme akce mimo muzeum – a to především v kostele, v KD, na stadionu nebo na OÚ.

Než budova muzea dostane „tu správnou podobu“ uplyne určitě ještě nějaký čas. Ne všechno jde tak, jak si představujeme. Ale i to je život. Všem příznivcům tímto děkujeme za podporu.

A co plánujeme

Otevřeno budeme mít vždy ve státní svátek: 28. 9. i 28. 10. vždy od 14.00 do 18.00 hodin.

Výstavy:

Do adventu „Co má stárka pod sukňama“ a pak „Lyžníci ze Sklenářového kopca“.

Adventní jarmark: 30. listopadu chceme pro Vás vytvořit atmosféru vánočního trhu. V průběhu celého odpoledne budete moci postávat se svařákem či medovinou a nakupovat dárečky pro milé lidi, třeba adventní věnec od Štěpánky. Plánujeme mít otevřeno každou sváteční neděli.

Koncert s DFS Pantlička: předpokládaný termín je 6. ledna.

Turkyňobraní 3: prozatím plánujeme „Vánoční ozdoby ze šustí“. Ale v tomto podivném roce, kdy víc prší, než svítí sluníčko, se může stát, že budeme místo šustí ohýbat pedig. Každopádně návštěvníky bude čekat alespoň vařená kukuřice!

Infomace najdete na nástěnce u kina, na Facebooku, na www.promuzeum.cz a v aktualitách obecních stránek.

POZOR!

Pokud se chcete podívat na unikátní techniku stavby domů hliněnou technologií odkrytou při průběhu současné rekonstrukce a nanášení hliněno-plevových omítek, přijďte za námi buď v otevírací dobu muzea, nebo nás kontaktujte na promuzeum@email.cz, popř. Na tel. číslo 774408938. Nabídka je časově omezená.

Za Spolek Věra Colledani

Spodničky – záplava bělosti v krumvířském muzeu

Jak se obléká krumvířský ženský kroj a kolik bělostných, důkladně naškrobených a pečlivě naskládaných spodniček bylo jeho součástí, se mohli návštěvníci dozvědět při poslední instalaci krumvířského muzea.

Je známá věc, že podle kroje lze určit, z kterého regionu jeho nositel pochází, jaký je jeho rodinný stav nebo zda se chystá pracovat či slavit. K těmto závěrům vede pozorovatele vzhled a použité součásti kroje. U ženského tedy také spodničky, které ovlivňují

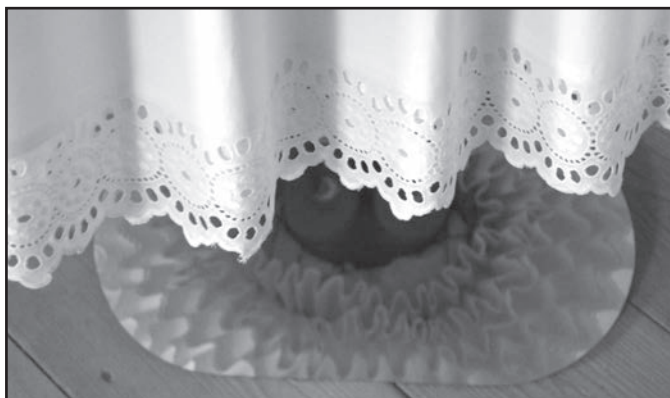
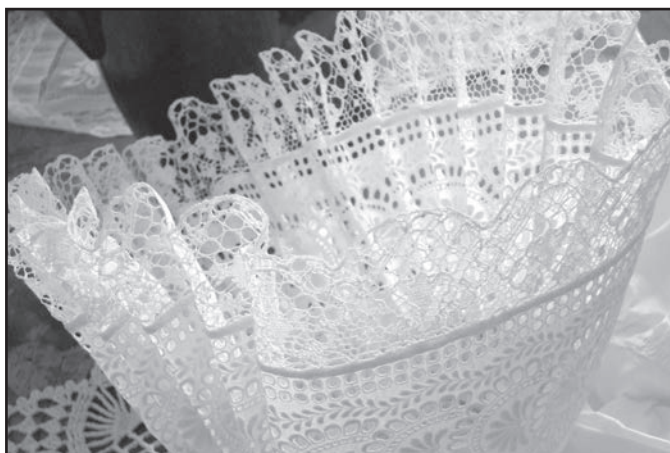
vzhled sukně a celkovou siluetu postavy jeho nositelky.

Žena z východního Brněnska v dlouhé a široké sukni se spodničkami s několika mohutnými sklady je nezaměnitelná s Kyjovjankou v sukni ke kolenům, kterou nese několik spodnic naskládaných do mnoha drobných varhánků, nebo s obyvatelkou Horňácka, jejíž volně splývající sukně spočívá na spodničkách výrazně vykukujících zpod jejího spodního okraje.

Spodničky nejarchaičtějšího původu přetrvaly v kopaničářském kroji a nazývaly se rubáče - spodní část bývala sešitá v jeden celek s těsným živůtkem, plnila funkci spodního oděvu (prádla) a volně splývala kolem postavy. U většiny krojů z našeho území se však používaly také spodničky bez horního dílu, které se uvazovaly kolem pasu tak, že v zadní části a na bocích bývalo více látky a sukně v těchto místech více či méně odstávala. Na břiše, kde se látka sukně nezvedala, byla spodnice buď sešitá, nebo se její rovné konce překládaly přes sebe. U pracovního kroje spodnice volně spadaly a sukni jen lehce podpíraly, naproti tomu u svátečního bývaly silně naškrobené a nažehlené do tvaru charakteristického pro daný region.

Nejčastěji se spodničky šily z bílého plátna a jejich výzdoba se omezovala na spodní lem, ke kterému bývala přišita bílá krajka – nejčastěji průmyslově vyráběná nitěná nebo plátěná s rostlinným nebo geometrickým motivem. Spodnice oblékané ke slavnostnímu kroji nebo spodnice, jejichž okraj byl vidět, mohly být zdobeny pruhem ručně vyšívané krajky.

Pojďme si říci něco málo právě o zhotovování kraje zdobených ruční výšivkou. K předtisku vzoru se používala výšivková tiskátka - raznice, které jsou k vidění v muzeu v Kloboukách. Skládají se z dřevěné podložky a kovových plíšků sestavených do požado-

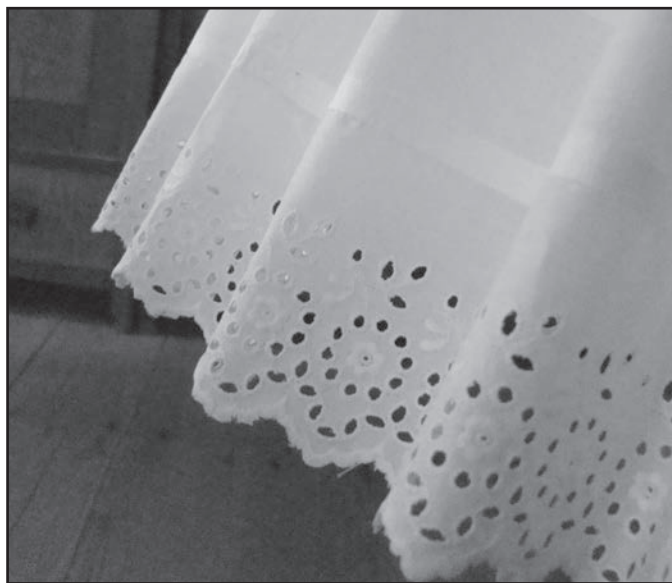

vaného ornamentu. Vzor se nanášel prostřednictvím práškového modřidla, které se na látku fixovalo lihem aplikovaným brčkem přes rozptylové sítko, nebo pomocí inkoustu. Plynulosti a návaznosti vzoru se dosahovalo pomocí vodící linky (nit připevněná k látce) a vodících bodů na okrajích každého tiskátka. Raznice se kupovaly buď u specializovaných obchodníků (například firma Antoš Brno), objednávaly se z ženských časopisů nebo byly vyráběny podomáckými řemeslníky. Předtiskováním se často živily ženy se zdravotním handicapem, které vlastnily celé soubory raznic čítající několik desítek i stovek kusů (monogramy a písmena, okrajové zoubky, rostlinné kompozice, ozdobná kolečka a jiné). Tyto služby poskytovaly také některé krejčovské dílny a nebylo výjimkou, že jednotlivé raznice se nacházely i v některých domácnostech. Po nanesení vzoru se motiv budoucí výšivky obšíl, prostříhl a zpevnil obšitím bílou bavlněnou přízí. Po vyšití požadované délky se vypráním odstranilo modřidlo vyznačující vzor a výšivka byla připravena k našití a ozdobení látky.

Krása kroje spočívá nejen v jeho výzdobě, ale také v jeho náležitém oblékání. K tomu u ženského kroje v nemalé míře přispívá řádná příprava spodniček (tedy jejich naškrobení, vyžehlení a naskládání), jejich správné oblečení, nošení a následné vhodné uložení. Je za tím ohromné množství práce, které krumvířské muzeum složilo svůj hold právě touto instalací.

Lucie Libicherová

Pozn.: Spodničky na výstavu z velké části pochází z depozitu muzea, některé však také zapůjčila Jarka Jančová, Anna Straková a Jaromír Šorš. Do vzpomínané bělosti a té správné tuhosti je uvedla Věrka Vašíčková.

NA CESTÁCH

Myanmar, či Barma?

Jednou z prvních otázek, která vyvstane na mysli při zmínce o jedné ze zemí jihovýchodní Asie, je samotný název této země – Myanmar. Či Barma? Myanmar, jenž se nachází na západní straně poloostrova Zádí Indie při pobřeží Bengálského zálivu a Andamanského moře v Indickém oceánu, byl přejmenován Brity na Barmu podle většinové národnosti Barmánců. Junta pak v roce 1989 znovu zavedla původní název Myanmar (příp. Myanma). Sami obyvatelé napříč celou zemí dávají přednost názvu Myanmar. Zhruba 55 milionů obyvatel žije v zemi s rozlohou 676.552 km², přičemž 11% obyvatel žije v největším městě Yangon. Podle odhadů pracuje 70% obyvatel v zemědělství. Na rozdíl od mnoha jiných rozvo-

jových zemí zde není výrazná migrace do velkých měst - není v nich tolik pracovních příležitostí. Inflation dosahuje 50% a zahraniční banky ze země odešly v roce 2003 po uvalení hospodářských sankcí. Obyvatelé Myanmaru jsou oficiálně rozděleni na 8 národností (Barmánci, Šanové, Monové, Kajinové, Kajahové, Čjinové, Kačjinové a Rakhainové), které jsou vládou děleny na dalších 67 podskupin. Místní čas je posunut o 6,5 hodiny dopředu vůči GMT (Greenwich Mean Time), tj. o 5,5 hodiny více než je v ČR.

Vzhledem k tomu, že se jedná o zemi s obrovským potenciálem, je možné zde zažít velice netypickou dovolenou. Je to jedná z mála zemí, která se od koloniálních dob změnila jen velice málo. Díky své dobrovol-

né i nedobrovolné izolaci si udržela i tradiční oblékání. Kromě nádherných scénérií je zajímavé sledovat život místních lidí. Většina z nich žije v extrémní chudobě. V jednom domě se dvěma nebo třemi místnostmi mohou žít tři i čtyři generace jedné rodiny. Díky tomu je vhodné utrácet peníze v menších podnicích a přímo u místních obyvatel.

Naši dovolenou jsme začali příletem z Bangkoku do Mandalaje. Ta je posledním královským hlavním městem a byla založena teprve před 150 lety. Dnes je se svými 800 tisíci obyvateli druhým největším městem a v současnosti středem buddhismu v zemi. Náboženství hraje velmi důležitou roli v životě Barmánců, z nichž mnozí raději malým plíškem pozlatí vesnickou pagodu, než aby peníze utratili za své potřeby.

Nejuctívanějším místem v Mandalaji je MahamuniPaya s (ukradenou) sochou Buddhy, kterou věřící každý den pokrývají zlatými lístky. Je umístěna na Mandalajské hoře a cestu k ní lemují sochy Buddhy a svatyně natů. Tato hora spolu s oblastí Mandalajského paláce na jejím úpatí tvoří přirozený střed města.

Dalším místem, které jsme v Mandalaji navštívili, byla stúpa SanamaniPaya. Kolem ní je postaveno

1774 mramorových desek s vytesanými komentáři k buddhistickému kánonu Tripitaka zhotovených v roce 1913.

Městečko Amarapura, předposlední hlavní město Myanmaru, je v současnosti městem moderním, ležícím 11 km jižně od Mandalaje. Je známé především díky 1,2 km dlouhému mostu pro pěší, postaveném v roce 1849 z 1060 týkových sloupů vedoucím přes mělké jezero Taungthaman. Tento most je nejdelším týkovým mostem na světě a i po 150 letech je stále funkční. Většina sloupů je původních, některé však byly v nedávné době nahrazeny betonovými bloky a v roce 2005 prošel most další necitlivou úpravou. Most je konstruován do oblouku, aby lépe odolával náporům větru. Přecházejí po něm desítky mnichů a je zde možné potkat rybáře s jejich denním úlovkem. Název Amarapura znamená „Město nesmrtelnosti“, avšak jeho éra jako hlavního města trvala pouze málo přes 50 let. Na místě původního paláce v Amarapure se nezachovalo téměř nic. Městské hradby byly strženy a většina dřevěných budov paláců byla rozebrána a odvezena na stavbu nového paláce v Mandalaji.

Ve stejné oblasti leží město Ming-

ún s nejslavnější a částečně dokončenou stúpou MingúnPaya. Kdyby v průběhu její výstavby král Bodawpaya nezemřel, mohla být největší stúpou světa (původně měla dosáhnout výšky 150 m, tedy trojnásobku současné velikosti). S její stavbou se začalo v roce 1790 a pracovalo zde mnoho tisíc otroků a válečných zajatců. Práce byly zastaveny v roce 1819 po králově smrti. Každá strana základny stúpy měří 72 m a spodní terasa má délku 140 m.

Tentýž král nechal pro obří stúpu v roce 1808 odlít gigantický bronzový zvon známý pod názvem Mingúnský zvon. Váží 90 tun a je největším neprasklým zvonek na světě (zvon v Moskvě je větší, ale prasklý). Je 4 m vysoký a průměr spodního okraje měří přes 5 metrů.

Jezero Inle ve výšce 875m n. m. je 22 km dlouhé a 11 km široké. Na pobřeží jezera a na jeho ostrovech se z domků na kulech nachází 17 vesnic, v nichž bydlí převážně Inthové. Jezero ale skutečné břehy nemá, nelze ho přímo obejít. Voda je směrem k tušenému břehu stále mělčí, propletené hyacinty a močálovitá rýžová políčka jsou hustší a neprostupnější, až se mezi nimi nedá na lodi projet. Kolem jezera je na 1000 stúp.

Inthové jsou velmi pracovití. Jejich charakteristickým znakem je, že své čluny s plochým dnem pohánějí tak, že jednou nohou stojí na zádi a druhou mají „ovinutou“ kolem vesla. Tato pozoruhodná technika veslování nohou pomáhá ulevit pažím, které se také používají k veslování během dlouhých tras z jednoho konce jezera na druhý. Přestože motorové čluny z důvodu rychlejších přesunů pronikly i sem, veslaři veslující nohama si jsou velice dobře vědomi své přitažlivosti pro turisty, okamžitě přejdou z konvenčního veslování na nožní pohon, když uvidí člun obtěžkaný turisty s kamerami a fotoaparáty. Velkou radost a pozornost místních obyvatel všeobecně vyvolávají displeje digitálních fotoaparátů.

Místní rybáři vypínají kornoutovitě síť na kostry ze dřeva a bambusu a tímto způsobem ryby chytají. Ženy tkají shanským způsobem batohy a hedvábné lonži na dřevěných ručních stavech. K tomu používají surové hedvábí z Číny a vytvářejí zde více hedvábných oděvních doplňků než kdekoli jinde v zemi. Muži od jezera, kteří nejsou zaměstnáni zemědělstvím nebo rybařením, vyrábějí stříbrné nebo mosazné předměty, keramiku a lakované dřevěné předměty. Na jezeře jsme měli to štěstí, že jsme mohli bydlet přímo v domácnosti místní rodiny, jejímž živobytím byla výroba nádherných stříbrných předmětů. Dny strávené na jezeře byly jedny z našich nejlepších a i přesto, že jsme bydleli všichni hromadně v jedné místnosti, ubytování bylo téměř nejlepší, jaké jsme v Myanmaru měli možnost poznat. Nicméně o jeho nezapomenutelnosti nelze vůbec polemizovat díky nádhernému prostředí a neobyčejné vstřícnosti domácích.

Naše další cesta vedla přes – pro nás – přestupní město Pyay. Nakonec jsme zde díky místním dopravním poměrům museli strávit celý den, což nám však nepřišlo jako čas „ztracený“. Toto klidné město plné stúp leží na břehu řeky Ayeyarwady 294 km severně od Yangonu na křižovatce tras vedoucích na západ na pláž Ngapali a na sever do Baganu. Ve městě je dodnes významný obchodní přístav a překladiště na trase lodí plujících mezi jižním a severním Myanmarem.

Z této příjemné přestupní stanice nás měl čekat jeden z „nezapomenutelných zážitků“, nejhorší nádraží v Myanmaru – Taunggok. V tomto případě neměl autobus – bohužel – žádné zpoždění, naopak přijel o 1,5 hodiny dříve, takže nás toto šílené a špinavé místo hostilo téměř 3 hodiny. Z Taunggoku jsme vyplouvali po řece do Sittwe. Vzhledem k místním předraženým hotelům, kde se ceny pohybovaly kolem 30 USD, jsme si do cíle naší další cesty – Mrauk U – pronajali loď, na které jsme i přespal.

Uzounký, 600 km dlouhý stát Rakhaing (Arakan) ležící v západní části Myanmaru tvoří hlavní díl této tajemné části Myanmaru, kde se nachází jak jedno z nejpeknějších plážových středisek. Celá oblast je od řeky Ayeyarwady a centrální myanmarské roviny oddělena působivým pohořím Arakan, což znamená, že při omezené síti silnic je dosti dobrodružné nalézt cestu. Druhým nejzajímavějším archeologickým nalezištěm po Baganu je už zmiňované město Mrauk U, k němuž jsme

dopluli přes přístavní město Sittwe. Za zmínku stojí, že kuchyně této oblasti je lepší než ve zbytku Myanmaru.

V tomto hornatém, řídko osídleném státě bylo v posledních letech patrné úsilí yangonské vlády propagovat barmskou kulturu oproti kultuře Chinů a následně jich mnoho emigrovalo na západ do Bangladéše a Indie. Chinové nazývají sami sebe Zo-mi „horský lid“. Chinové se tradičně zabývají zemědělstvím typu „vymýcení a vypálení“, také jsou šikovnými lovci a v jejich animistických rituálech hrají zvířecí oběti důležitou roli. Kultura Zo se rychle vytrácí pod vlivem křesťanských a buddhistických misionářů. K pozoruhodnému zvyku obyvatel této horské oblasti bylo tetování tváří žen. Tímto tetováním byl pokryt celý jejich obličej, kdy se začínalo u kořene nosu a tmavé linie směřovaly do stran. Tetována byla dokonce i oční víčka. Tetování se provádělo tradičně dívkám při dosažení 12 nebo 13 let věku. Tento zvyk vymizel po druhé světové válce, ale v mnoha čjnských vesnicích je stále možné vidět tetované staré ženy. Čjnský stát je pro turisty uzavřen, ale s vládním povolením je možné některé oblasti navštívit.

Jindřiška Zezulová

Hody, deset dní v roce, kdy zapomínáme na problémy a užíváme si všeho, co k hodům patří.

Letos jsme s přípravami hodů začali již na začátku léta. Hlavně díky tomu, že jsme se jako stárce a stárky dali dohromady poměrně brzo. Brzký začátek jsme využili k pořádání pravidelných schůzí na kulturním domě během celých prázdnin, kterých se účastnili i naši kamarádi a společně s námi se zdokonalovali v tanci i zpěvu. Stárkovský sklep, kterým pro některé začínají hody, se letos vrátil zpátky na kopec. Každý večer bylo ve sklepe živě, došli za námi nejen rodiče některých stárků, ale i třeba chasa z Klobouk.

Každým rokem bývá složitější sehnat máju, letos se to bohužel nepodařilo blíž než v Lovčicích. Je škoda, že každý rok jezdí pro máju stále méně a méně chlapců, a tak vytáhnout z lesa a v pořádku dopravit domů tento symbol hodů bývá stále těžší. Pokud nezačnou jezdit noví a mladší pomocníci, může se stát, že za pár let budeme jezdit pro máju jen s traktorem a tato krásná tradice vymizí. Stavění máje však letos bylo velmi zdařilé. Máju stavělo mnoho nových tváří, diváků se sešlo také hodně a beseda u cimbalu se opět protáhla až do ranních hodin.

Tři dny samotných hodů považujeme také za vydařené. Pod májů a na večerních zábavách se sešlo dost místních i přespolních. Krojovaných dětí i chasy letos nebylo málo, ale bohužel některé ročníky neměly mezi nimi žádné zástupce. Je škoda, že těch se zájmem o folklór a tradice ubývá a rok od roku je nejen shánění stárků a stárky složitější. I přes nepříznivou předpověď počasí vše dopadlo tak, jak mělo, a všichni se mohli bavit celé tři dny. Hodování jsme završili odehrávkami, během kterých nám přálo počasí, a tak jsme průvodem prošli takřka celý Krumvíř a v zábavě jsme spolu s ostatními příznivci dechovky plynule pokračovali v kulturním domě až do rána.

Všechno jednou končí jako i naše hody. Společně s Vámi jsme si je po

roce opět užili.

V závěru bychom rádi poděkovali všem, kteří nám pomáhali s přípravou i s průběhem hodů - panu starostovi, rodičům stárků a stárky, krojované chasy, těm, co nám půj-

čili a chystali kroje, pomocníkům s májů, bývalým stárkům a stárkám i Vám všem, kteří jste se jakkoli zapojili. Bez Vás by hody nebyly, děkujeme!

Stárce a stárky

Vozatajské závody

Druhým rokem pořádala stáj Hubi Kelly v Krumvíři dne 30. 8. 2014 vozatajské závody. Zúčastnilo se 5 párů koní a 3 jednospřeží. Účastníků sice moc nebylo, ale závody jsme si užili v plné parádě. Soutěžilo se ve více disciplínách – jezdil se klasický parkúr pod vedením šikovného rozhodčího a zkušeného koňáka pana Martina Foretníka z Krumvíře, dále si zařadily i děti v dětském parkúru a ve dvojicích se jezdila i štafeta. Počasí nám vyšlo, všichni byli spokojeni a doufáme, že se příští rok znovu sejdem.

Pořadatelé

Westernové závody

Již čtvrtým rokem pořádala stáj Hubi Kelly v Krumvíři westernové závody. Závodů se zúčastnilo 32 jezdců. Soutěžilo se v mnoha rychlostních disciplínách, jako jsou barely, tyče, klíčová dírka, vlajkový závod a jiné. Všichni jsme si den užili, pořádně si zazávodili, diváci byli skvěle naladěni a fandili z plných plic. Jako doprovodný program měli bratři Krčmářovi z Kojetína společně s domácím Tomášem Kratochvílem vystoupení s honáckým bičem, koltem a lasem. Vzhledem k tomu, že tomu byly letos 3 roky, co se narodil náš Citrusek, kterému po narození zemřela maminka Herečka, pojali jsme letošní závody jako Memoriál za Herečku.

Celkovým vítězem westernových závodů v Krumvíři se stali dva pánové a to Pavel Uhlíř z Vážan

a Květoslav Adler z Moravské Nové Vsi. Kluci se ale domluvili a za láhev rumu to „Pavelenko nechal Áďovi“, takže celkovým vítězem se stal Květoslav Adler s Katrinou!

Za zmínku stojí i to, že nám letos organizátor závodů Tomáš Kratochvíl prozradil, kde přišel na myšlenku založit v Krumvíři westernové závody. Přivedla ho k tomu jeho zesnulá babička, která mu vyprávě

la, jak zde jeho dědeček pořádal právě koňské závody. Jak říkávala: „...jsme na tom světě jenom na besedě...“ Proto se Tomáš rozhodl v koňských závodech pokračovat.

Těšíme se na další rok a doufáme, že se sejdem ve stejné hojném počtu jako letos.

Pořadatelé

Pozn.: Fotografie z westernových závodů – Ivan Kosina.

Z HISTORIE

Do lampe

Muž, který je „hrdinou“ této povídky, se do Krumvíře přizemnil. Z řeči i obsahu jeho jednání bylo patrné, že nepochází z jižní Moravy. Mimo vody a mléka pil všechno. Z alkoholu dával přednost „tvrdší“ tekutině. Říkal, že musí cítit oheň v hrdle. Když měl „svůj den“, od každého škemral: „Dej mně do lampe“, nebo „dolej lampo!“ S přibývajícím

věkem se z vtipného a veselého společníka stával protivný ožrala.

Ve středu, poslední hodovní večer, bylo v sokolovně velmi veselo. Mirek, vyhlášený šprýmař, vymýšlel vtipné akce jako na běžícím pásu. „Koblížku uder!“, ozývalo se často v sále k Majerově kapele z Dambořic, které udával rytmus kulaťoučkový bubeník, skutečným přijmením

Koblížek. Po půlnoci zazněly famfáry a sklepník vyhlásil: „Sólo bosky!“ Chlapci bez problémů příkaz respektovali. Děvčatům, která se zdráhala, vyzuli boty a svlékli i punčochy vzhůru nohama. V sále bylo ještě hodně veselo, i když muzikanti balili nástroje. Tonda přinesl harmoniku a vytrvalci v zábavě pokračovali. Potom Mirek zorganizoval pochod dědinou.

Již se rozednívalo. Lidé, kteří dojížděli do zaměstnání a šli na vlakové nádraží, připojili se k průvodu. Tonda změnil rytmus na pochodový. Z příkopu před farou se ozvalo jakési nařikání. Ležel tam ožrala zvaný „Do lampe“. Naložili ho na trakař náhodně zaparkovaný před Kratochvílovým domem. Stárci sundali bílé zástěry a svázali je Mirkovi kolem horní části těla, aby znázorňoval sloužícího faráře. Průvod dostal ráz pohřbu. Tonda opět přizpůsobil rytmus a chasa imitovala plačící dav. Někomu dokonce tekly opravdové slzy z nezadržitelného smíchu.

Když průvod dorazil k „nebožtíkovu“ domu, tetička (manželka) už čekala u otevřených vrat. Probudila a informovala ji na vlak spěchající příbuzná. Stárci se chtěli za „obřad“ omluvit, ale tetička jen mávla rukou,

otevřela prasečí chlívku a klidně řekla: „Hodte ho tam, prase patří k praseti!“ A bylo dohodováno.

Prase se ráno nehlásilo křikem o krmení. Tetičce to připadalo divné. Šla se podívat, co se v chlívku děje. Oba tvorové leželi vedle sebe a zhluboka oddychovali. Jeden druhého zahříval a bylo jim dobře. Tetička zakřičela: „Vstávat!“ Rázem oba vyskočili. Prase si ihned křikem vyžadovalo snídani, manžel pěknými slovíčky prosil o odpuštění. Tetička si povzdychla: „Tak já nevím co fčil, babo rad. Kdyby těch děcek aspoň nebylo!“ Bylo jich pět. Chtěli maminku i tatínka.

(Povídku jsem napsal podle skutečného příběhu. Já jsem se ho zúčastnil jako klarinetista. Je to také vzpomínka na hody v šedesátých letech minulého století.)

Staňa Ševčík

Cifermajstr Kuba

Gdyž náš Kuba stárkoval,
bez přestání cifroval.

Cifroval, cifroval,
až si nohy polámал.

Kotníky ho tuze bolí,
chodí, ale enom s holí.

Gdyž šak slyší muziku,
pookřeje na chvilku.

S čaganem se začne vrtět
a bolestí sprostě zkučet.

Říká: „Až se uzdravím,
v humně máju postavím.

Transistor tam bude hrát
a já budu trénovat.

Cifrovat, cifrovat,
nohy musí poslouchat.

Budu nejlepší na světě,
v Rusku, Číně aji na Krétě.

V hody všeckým ukážu,
co v cifruňku dokážu.

Gdyž se hodně odrazím
aji máju podrazím.

Už to vidím. Fšecí čumí
co ten Kuba fšeco umí.“

Staňa Ševčík

VÍTE, ŽE...

- existuje projekt Zdravé stromy pro zítřek? Díky tomuto projektu se stromy ve vašem okolí mohou stát zdravějšími a bezpečnějšími, protože stav přihlášených stromů posoudí odborníci z Mendelovy univerzity v Brně s pomocí studentů a jejich posudek pak poslouží jako podklad pro ošetření a další péči o strom. O ošetření mohou žádat obce, školy, spolky, sdružení a další neziskové organizace. Je opravdu nutné kácet v našem okolí mnohaleté stromy, které mnohým z nás přirostly k srdci???

- se sedmička statečných fotbalistů 1. FC Slovácko v čele s brankářem Milanem Hečou zapsala do registru dárců kostní dřeně a slíbila, že v blízké budoucnosti rozšíří i řady dárců krve. Fotbalisté se zapojili do akce Daruj krev s Korunkou Luhačovice, čímž navázali na zlínské hokejisty.

- Zuzanka Petláková získala se svým týmem mažoretek z Těšan 2. místo na MS a ME v chorvatské Poreči?

- nás v říjnu čekají volby do obecního zastupitelstva? O přízeň voličů se budou v Krumvíři ucházet 3 strany – KSČM, Sdružení KDU-ČSL a NK a Sdružení nezávislých kandidátů. S jednotlivými kandidáty se můžete už nyní seznámit na krumvířských internetových stránkách, posléze Vám samozřejmě budou do Vašich schránek dodány volební lístky.

JUBILANTI

za období 1. 10. - 31. 12.

Antonie Prokopová 93 let
Božena Koníčková 90 let
Josefa Vejvančická 87 let
Bohumila Šišáková 86 let

Svatopluk Válek 85 let
Marie Drápalová 85 let
Marie Kolouchová 85 let
František Hladký 85 let

POZVÁNKY

Arakain & Dymytry: Vršky pro Terezku

Rockeři a rockerky! Jedeme podpořit dobrou věc a budeme rádi, když se k nám přidáte! Jen malý kousek od Krumvíře, v obci Vrbice, bydlí malá Tereзка Vajbarová, která před nedávnem oslavila své desáté narozeniny. Narodila se s mozkovou obrnou a od malička je tedy na invalidním vozíku. Každý den je nutná rehabilitace a kondiční cvičení. Terezce by v jejím boji s touto nemocí pomohl rekondiční pobyt ve slovenských lázních Adeli v Piešťanech, který však zdravotní pojišťovna nehradí. Tento pobyt však stojí více peněz, než si rodiče Terezky mohou dovolit, a proto již od loňského roku probíhá sbírka Vršky pro Terezku. Do sbírky se již zapojilo mnoho lidí, pomáhají i další známé osobnosti, ale stále ještě chybí část financí. A proto jsme se rozhodli v rámci koncertu Arakain + Dymytry v Krumvíři podpořit Terezku.

Sbírejte víčka a přineste je s sebou na koncert 8. listopadu do Kulturního domu v Krumvíři. Přinést můžete vršky od PET lahví, víčka od džusů, ochucených mlék, aviváží, šlehaček, obaly od kinder vajíček či plastové krabičky od žvýkaček. Přineste třeba jen hrst nebo celý pytel, budeme rádi za každou vaši pomoc. A že my rockeři umíme pomáhat, už se nejednou potvrdilo.

Tereзка se za námi všemi přijede podívat a užít si s námi tento výjimečný koncert.

Podpořit Terezku můžete také finančně na transparentní účet: 2700533421/2010, nebo přímo na koncertě, kde také proběhne sbírka pro tolik důležitou rehabilitaci.

Těšíme se na vás, Rodino!

ARAKAIN DYMTRY

TOUR PODZIM 2014

BIT.LY/ArakainKrumvir BIT.LY/VrskyProTerezku

VRŠKY PRO TEREZKU

8.11. KD KRUMVÍŘ

WWW.ARAKAIN.EU | WWW.VANDAAL.CZ | WWW.DYMTRY.CZ

HUBERTOVA JÍZDA

25. října 2014

Zájezd do lázní Mošůň
v sobotu 15. listopadu 2014
Odjezd v 6.00 hodin
Přihlášky u pana
Františka Planého
Záloha 250 Kč

**Štěpánská ochutnávka
mladých vín**
ve Vinařském domě
26. prosince 2014
začátek ve 14 hodin
vstupné: sedmička vína
nebo 50 Kč

Zahrádkářský ples
dne 14. února 2015
hraje dechová hudba
Lanžhotčanka
začátek ve 20 hodin
bohatá tombola - každý los
vyhrává

Bartolomějské hody

Bartolomějské hody

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Neprošlo jazykovou úpravou. Příspěvky do Krumvířského zpravodaje zasílejte na e-mail krumvirskyzpravodaj@seznam.cz nebo vhodte do schránky na OÚ Krumvíř.

Uzávěrka příštího čísla 5. 12. 2014.

Vydavatel: Obec Krumvíř, redakce: Obecní úřad Krumvíř, šéfredaktor: Petra Konečná
členové RR: Veronika Procházková, Božena Svobodová, Kristýna Vlasáková.

Foto na obálce: Stanislav Prokop

Fotografie ve vydání: Stanislav Prokop, Pavel Colledani, ZŠ a MŠ Krumvíř, Ivan Kosina, Petra Konečná

Místo vydání: Obecní úřad Krumvíř, četnost: Občasník – Reg. znak: MK ČR E 11712, Číslo 2/2013 - vyšlo 2. 7. 2014.

Grafická úprava a tisk: Vydavatelství Petr Brázda, Břeclav (tel.: 518 367 450, 608 709 602, e-mail: 518367450@iol.cz)